

Náhrada preukázaných výdavkov za ubytovanie

Zamestnanec má **nárok na preukázaný výdavok na ubytovanie**. Na ubytovanie nie sú zákonom o cestovných náhradách ustanovené žiadne limity a nemôže si ich určiť ani zamestnávateľ vo svojom vnútornom predpise. **Zamestnanec má vždy nárok na preukázaný výdavok za ubytovanie**.

Zamestnávateľ môže ovplyvniť sumu výdavku na ubytovanie iba tak, že zamestnancovi na tuzemskej pracovnej ceste ubytovanie zabezpečí. Zamestnanec je povinný ubytovať sa v ubytovacom zariadení, ktoré mu zamestnávateľ zabezpečil.

Zamestnávateľ tiež môže zamestnancovi určiť v podmienkach tuzemskej pracovnej cesty **spôsob ubytovania** (hotel do určitej kategórie, ubytovňa, penzión a pod.), nie však finančný limit na ubytovanie. Ak si zamestnanec nemôže takto určený spôsob ubytovania v konkrétnom mieste konania tuzemskej pracovnej ceste zabezpečiť, potom má nárok vždy na náhradu preukázateľného výdavku na ubytovanie na základe dokladu.

Výdavky za ubytovanie preukazuje zamestnanec dokladom v podobe hotelového účtu alebo účtu zo súkromného ubytovacieho zariadenia.

Zamestnávateľ má povinnosť vždy požadovať od zamestnanca predloženie dokladu za výdavky na ubytovanie a v prípade straty dokladu požadovať vystavenie náhradného dokladu. Ak sa nepodarí získať náhradný doklad o ubytovaní, zamestnávateľ môže uznať tento výdavok aj bez preukázania (§ 35 ods. 1 zákona č. 283/2002 Z.z.).

§ 4 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách